

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

27 päivänä tammikuuta 2021 *

Ennakkoratkaisupyyntö – Yhteinen maatalouspolitiikka – Maanviljelijöiden tukijärjestelmä – Asetus (EU) N:o 1306/2013 – 97 artiklan 1 kohta ja 99 artiklan 1 kohta – Suorat tuet – Vähennykset ja epäämiset, kun täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta – Huomioon otettavan vuoden määrittäminen vähennyksen prosenttiosuuden määrittämiseksi – Oikeasuhteiset, tehokkaat ja varoittavat seuraamukset – Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 809/2014 – 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta

Asiassa C-361/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka College van Beroep voor het bedrijfsleven (taloudellis-hallinnollisten asioiden ylioikeus, Alankomaat) on esittänyt 23.4.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 3.5.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

De Ruiter vof

vastaa

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras (esittelevä tuomari), unionin tuomioistuimen presidentti K. Lenaerts, joka hoitaa neljännen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit N. Piçarra, D. Šváby ja S. Rodin,

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Alankomaiden hallitus, asiamiehinään K. Bulterman, C. Schillemans ja J. Langer,
- Tanskan hallitus, asiamiehenään J. Nyman-Lindgren, avustajanaan P. Biering, advokat,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

- Saksan hallitus, asiamiehinään D. Klebs ja J. Möller,
- Ruotsin hallitus, asiamiehinään A. Falk, H. Eklinder, C. Meyer-Seitz ja H. Shev,
- Euroopan parlamentti, asiamiehinään G. Mendola ja R. van de Westelaken,
- Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään D. Kornilaki, S. Boelaert ja F. Naert,
- Euroopan komissio, asiamiehinään L. Haasbeek ja A. Sauka,

kuultuaan julkisasiamiehen 25.11.2020 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhtäältä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549 ja oikaisu EUVL 2016, L 130, s. 13) 99 artiklan 1 kohdan ja toisaalta asetuksen N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 (EUVL 2014, L 227, s. 69) 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat De Ruiter vof ja minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (maatalous-, luonto- ja elintarvikeministeri, Alankomaat; jäljempänä ministeri) ja jossa on kyse suorien tukien vähentämisestä vuoden 2006 osalta sen vuoksi, ettei yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) nojalla saatuja tukia koskevia täydentävien ehtojen sääntöjä ole noudatettu, mikä on havaittu tänä samana vuonna mutta liittyy erityisesti vuonna 2015 tapahtuneisiin noudattamatta jättämissiin.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus N:o 1306/2013

- 3 Asetuksen N:o 1306/2013 johdanto-osan 53 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”[Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetussa] neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 [EYVL 2003, L 270, s. 1], joka on korvattu [yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen N:o 1782/2003 kumoamisesta 19.1.2009 annetulla neuvoston] asetuksella (EY) N:o 73/2009 [(EUVL 2009, L 30, s. 16)],

vahvistetaan periaate, jonka mukaan yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa joidenkin tukien maksaminen kokonaisuudessaan tuensaajille olisi kytkettävä maan hoitoa, maataloustuotantoa ja maataloustoimintaa koskevien sääntöjen noudattamiseen. Periaate on sittemmin otettu huomioon [Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20.9.2005 annetussa] neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005 [(EUVL 2005, L 277, s. 1)] ja [maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annetussa] neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyä koskeva asetus) [(EUVL 2007, L 299, s. 1)].

Täydentävien ehtojen järjestelmän mukaan jäsenvaltioiden edellytetään soveltavan seuraamuksia kaikkea yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa saatavaa tukea tai sen osaa koskevien vähennysten tai tuen ulkopuolelle sulkemisen muodossa.”

- 4 Tämän asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Täydentävien ehtojen järjestelmä merkitsee joitakin rajoitteita sekä tuensaajille että kansallisille hallinnoille, sillä se edellyttää kirjanpitoa, tarkastusten suorittamista ja tarvittaessa seuraamusten soveltamista. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Tällaiset seuraamukset eivät saisi vaikuttaa unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla vahvistettaviin seuraamuksiin. Yhtenäisyyden vuoksi on syytä yhdistää asiaa koskevat unionin säännökset yhteen säädökseen. – –”

- 5 Mainitun asetuksen 91 artiklan, jonka otsikko on ”Yleisperiaate”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos 92 artiklassa tarkoitettu tuensaaja ei noudata 93 artiklassa vahvistettuja täydentävien ehtojen sääntöjä, kyseiselle tuensaajalle on määrättävä hallinnollinen seuraamus.”

- 6 Saman asetuksen 92 artiklan, jonka otsikko on ”Kyseeseen tulevat tuensaajat”, ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

”Edellä olevaa 91 artiklaa sovelletaan tuensaajiin, jotka saavat suorita tukia – –”

- 7 Asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan, jonka otsikko on ”Hallinnollisten seuraamusten soveltaminen”, sanamuoto on seuraava:

”1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta on sovellettava, jos täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta milloin tahansa tietyn kalenterivuoden aikana (”kyseinen kalenterivuosi”), ja niiden noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuonna jättäneestä tuensaajasta.

– –

2. Jos maa-alue siirretään kyseisen kalenterivuoden tai kyseisten vuosien aikana, 1 kohtaa sovelletaan myös, jos sääntöjen noudattamatta jättäminen on tulos teosta tai laiminlyönnistä, joka on johdettavissa suoraan henkilöön, jolle tai jolta maatalousmaa-alue siirrettiin. Ensimmäisestä virkkeestä poiketen, jos henkilö, johon teko tai laiminlyönti on suoraan johdettavissa, on jättänyt tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuotena tai kyseisinä vuosina, hallinnollista seuraamusta sovelletaan hänelle myönnettyjen tai myönnettävien, 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärien perusteella.

Tässä kohdassa 'siirtymisellä' tarkoitetaan mitä tahansa toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta hallinnollista seuraamusta tuensaaja- ja kalenterivuosi-kohtaisesti, jos seuraamus on 101 artiklan nojalla annettavien sääntöjen mukaan suuruudeltaan 100 euroa tai vähemmän.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on seuraavana vuonna toteutettava tuensaajia koskevan otoksen osalta tarvittavat toimenpiteet sen todentamiseksi, että tuensaaja on korjannut havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja velvoite ryhtyä toimiin tilanteen korjaamiseksi on annettava tiedoksi tuensaajalle.

--”

- 8 Kyseisen asetuksen 99 artiklassa, jonka otsikko on ”Hallinnollisten seuraamusten laskeminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Edellä 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta sovelletaan vähentämällä kyseiselle tuensaajalle niiden tukihakemusten, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään havainnon tekemisen kalenterivuonna, osalta myönnettyjen ja myönnettävien 92 artiklassa lueteltujen tukien kokonaismäärää tai sulkemalla määrä tuen ulkopuolelle.

--”

Täytäntöönpanoasetus N:o 809/2014

- 9 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan, jonka otsikko on ”Yleiset periaatteet”, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Hallinnollista seuraamusta on sovellettava niiden asetuksen (EU) N:o 1306/2013 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärään, jotka kyseiselle tuensaajalle on myönnetty tai myönnetään

- a) tukihakemusten tai maksupyyntöjen perusteella, jotka hän on jo jättänyt tai jättää kyseisen havaintovuoden aikana --”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 10 Ministeri ilmoitti Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteitin (Alankomaiden elintarvikkeiden ja kulutustavaroiden turvallisuudesta vastaava viranomainen) 3.3.2016 tehdyn eläinlääkintätarkastuksen jälkeen pääasian valittajalle 12.1.2017 aikomuksestaan määrätä hänelle 5 prosentin vähennys vuoden 2016 suorista tuista täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi vuonna 2015 terveyden alalla tapahtuneen kahden noudattamatta jättämisen ja vuonna 2016 eläinten hyvinvoinnin alalla tapahtuneen noudattamatta jättämisen vuoksi.
- 11 College van Beroep voor het Bedrijfsleven (taloudellis-hallinnollisten asioiden ylioikeus, Alankomaat), jonka käsiteltäväksi pääasian valittaja saattoi asian, toteaa, että vuosi, jona kaksi ensimmäistä täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämistä tapahtui eli vuosi 2015 ei ole sama kuin se vuosi, jona kolmas noudattamatta jättäminen tapahtui ja jona kaksi ensimmäistä tapausta havaittiin eli vuosi 2016.

- 12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdan ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan, joiden sanamuodon se katsoo olevan selvä sekä hollannin että englannin ja ranskan kielellä, mukaisesti ministeri on soveltanut vähennystä täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi sen vuoden osalta, jona noudattamatta jättäminen havaittiin.
- 13 Kyseinen tuomioistuin epäilee näiden kahden säännöksen pätevyyttä, kun otetaan huomioon 25.7.2018 annettu tuomio Teglgaard ja Fløjstrupgård (C-239/17, EU:C:2018:597, 34–59 kohta), joka koskee nyt käsiteltävässä asiassa sovellettavia asetuksia edeltäneitä säädöksiä, ja toteaa, että nyt sovellettavien asetusten kieliversiot poikkeavat edeltävien asetusten kieliversioista.
- 14 Mainittu tuomioistuin pohtii tämän tuomion perusteella sitä, onko unionin lainsäätävä tehty yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen vastaisen valinnan, kun se on ottanut asetuksessa N:o 1306/2013 ja täytäntöönpanoasetuksessa N:o 809/2014 huomioon suorien tukien vähennyksen laskemiseksi sen vuoden, jona noudattamatta jättäminen havaitaan.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa nimittäin, että unionin tuomioistuin totesi mainitussa tuomiossa ensiksi, että täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen havaintovuoden huomioon ottaminen suorien tukien vähennyksen laskemiseksi aiheuttaa riskin siitä, että tukien määrä, johon vähennystä sovelletaan, olisi selvästi suurempi kuin kyseisen noudattamatta jättämisen tapahtumavuoden tukien määrä, tai päinvastoin, että tehtävä vähennys olisi selvästi alhaisempi siinä tapauksessa, että suorien tukien määrä laskee tämän noudattamatta jättämisen tapahtumavuoden ja sen havaintovuoden välillä, toiseksi, että havaintovuoden huomioon ottaminen ei voisi varmistaa yhteyttä tukien vähennyksen tai poistamisen syynä olevan maanviljelijän toiminnan ja vähennyksen tai poistamisen välille, ja kolmanneksi, että havaintovuoden huomioon ottaminen johtaa siihen, että maanviljelijän olisi vaikea ennustaa sille aiheutuvia taloudellisia seurauksia.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo näin ollen tarpeelliseksi esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyynnön sen ratkaisemiseksi, ovatko asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohta ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta päteviä.
- 17 Se siis pohtii, sisältyykö unionin oikeuteen perusta suorien tukien vähentämiselle vuoden 2016 osalta sillä perusteella, että täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättäminen tapahtui vuonna 2015. Se huomauttaa, että tällaisen perustan puuttuminen vaarantaisi asetuksen N:o 1306/2013 tavoitteen täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamisesta, joka mainitaan kyseisen asetuksen johdanto-osan 53 ja 54 perustelukappaleessa.
- 18 Tässä tilanteessa College van Beroep voor het Bedrijfsleven on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
- ”Ovatko asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohta ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan [ensimmäisen alakohdan] a alakohta päteviä siltä osin kuin niiden mukaan havaintovuosi on ratkaiseva seikka sen vuoden määrittämiselle, jolta täydentäviin ehtoihin liittyvä vähennys lasketaan, tilanteessa, jossa vuosi, jona täydentävien ehtojen noudattamatta jättäminen tapahtui, ei ole sama kuin vuosi, jona noudattamatta jättäminen havaittiin?”

Asian käsittelyn vaiheet unionin tuomioistuimessa

- 19 Koronaviruspandemiaan liittyvien riskien vuoksi istunto, joka oli tarkoitus pitää 11.3.2020, peruutettiin.
- 20 Näin ollen kysymykset, joihin Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitettuja osapuolia oli pyydetty vastaamaan istunnossa, muunnettiin 24.4.2020 tehdyllä päätöksellä kirjallisiksi kysymyksiksi.
- 21 Tanskan, Saksan, Alankomaiden ja Ruotsin hallitukset sekä Euroopan parlamentti, Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio ovat vastanneet unionin tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 22 Aluksi on muistutettava, että kansallisten tuomioistuinten ja unionin tuomioistuimen välille SEUT 267 artiklalla luodussa yhteistyömenettelyssä unionin tuomioistuimen tehtävänä on antaa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle hyödyllinen vastaus, jonka perusteella tämä voi ratkaista siinä vireillä olevan riidan, ja unionin tuomioistuimen on tämän vuoksi muotoiltava uudelleen sille esitetyt kysymykset tai tutkittava, ratkaako unionin oikeuden jonkin säännöksen pätevyyttä koskeva kysymys kyseisen säännöksen oikean tulkinnan perusteella (tuomio 17.7.1997, Krüger, C-334/95, EU:C:1997:378, 22 ja 23 kohta).
- 23 Lisäksi antaakseen tällaisen hyödyllisen vastauksen unionin tuomioistuin saattaa myös joutua ottamaan huomioon sellaisia unionin oikeuden normeja, joihin kansallinen tuomioistuin ei ole ennakkoratkaisukysymyksessään viitannut (tuomio 14.5.2020, T-Systems Magyarország, C-263/19, EU:C:2020:373, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 24 Tältä osin asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohdtaa, jonka pätevyyttä unionin tuomioistuimelta tiedustellaan, ei voida ottaa huomioon irrallaan siitä asiayhteydestä, johon se kuuluu, ja erityisesti tämän asetuksen 97 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta, jossa säädetään, että mainitun asetuksen 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta on sovellettava, jos täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta milloin tahansa tietyn kalenterivuoden, josta käytetään nimitystä ”kyseinen kalenterivuosi”, aikana, ja niiden noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuonna jättäneestä tuensaajasta.
- 25 Asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että kyseisen asetuksen 91 artiklassa tarkoitettua hallinnollista seuraamusta sovelletaan vähentämällä kyseiselle tuensaajalle niiden tukihakemusten, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään havainnon tekemisen kalenterivuonna, osalta myönnettyjen ja myönnettävien 92 artiklassa lueteltujen tukien kokonaismäärää tai epämällä se.
- 26 Asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta yhdessä luettuina ei siis ilmene selvästi, että – vastoin lähtökohtaa, johon ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin nojautuu esittääkseen unionin tuomioistuimelle kysymyksen näistä säännöksistä jälkimmäisen ja täytäntöpanoasetuksen

- N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan pätevydestä – suorien tukien vähennys täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi olisi laskettava noudattamatta jättämisen havaintovuonna myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella.
- 27 Tästä seuraa, että jotta ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle voitaisiin antaa hyödyllinen vastaus, joka perustuu sen mainitsemien säännösten oikeaan tulkintaan, ennakkoratkaisukysymys on muotoiltava uudelleen.
- 28 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustele kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa tulkittava siten, että suoriin tukiin täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävä vähennys on laskettava sen vuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella, jona tällainen noudattamatta jättäminen havaitaan, vai onko tämä vähennys laskettava sen vuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella, jona tällainen noudattamatta jättäminen tapahtuu, ja jos unionin tuomioistuin valitsee ensimmäisen näistä tulkinnoista, ovatko nämä kaksi säännöstä päteviä.
- 29 Ensiksi on todettava, että 25.7.2018 annetussa tuomiossa Teglgaard ja Fløjstrupgård (C-239/17, EU:C:2018:597) unionin tuomioistuin muun muassa tulkitsi asetuksen N:o 73/2009 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta 30.11.2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1122/2009 (EUVL 2009, L 316, s. 65) säännöksiä, jotka edelsivät asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa.
- 30 Tällainen tulkinta oli tarpeen sen määrittämiseksi, oliko suoriin tukiin täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävä vähennys suoritettava sen vuoden osalta, jona noudattamatta jättäminen tapahtui, vai sen vuoden osalta, jona noudattamatta jättäminen havaittiin, myönnettyistä tai myönnettävistä tuista.
- 31 Tältä osin unionin tuomioistuin totesi ensinnäkin, että asetuksessa N:o 73/2009 asetettiin viljelijöille velvollisuus noudattaa jokaisena toimintavuotena lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksia, jotka muodostavat täydentävien ehtojen säännöt (tuomio 25.7.2018, Teglgaard ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 42 kohta).
- 32 Unionin tuomioistuimen mukaan näiden sääntöjen noudattamisen koko merkitys tulee esiin ainoastaan silloin, jos niiden rikkomisesta – silloin kun se johtui laiminlyönnistä tai tahallisesta teosta – seuraava seuraamus johtaa sinä kalenterivuonna, jona sääntöjä rikottiin, myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien vähentämiseen tai perumiseen, koska ainoastaan tällaisen vastaavuuden avulla voidaan säilyttää yhteys viljelijän seuraamukseen johtaneen menettelyn ja itse seuraamuksen välillä (tuomio 25.7.2018, Teglgaard ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 43 kohta).
- 33 Tulkitessaan asetuksen N:o 73/2009 23 artiklan 1 kohtaa, jossa täsmennettiin, että jos täydentävien ehtojen sääntöjä ei jonkin kalenterivuoden, josta käytetään nimitystä ”asianomainen kalenterivuosi”, jonain aikana noudateta ja kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan

tukihakemuksen asianomaisena kalenterivuonna jättäneen viljelijän toiminnasta tai laiminlyönnistä, viljelijälle myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää alennetaan, unionin tuomioistuin toiseksi kieltäytyi nojautumasta asetuksen N:o 1122/2009 70 artiklan 8 kohdan a alakohdan sanamuotoon, koska perusasetuksessa annetun toimivallan nojalla hyväksytty täytäntöönpanoasetus, kuten asetus N:o 1122/2009, ei saa poiketa niistä perusasetuksen säännöksistä, joista se on johdettu (ks. tältä osin tuomio 25.7.2018, Teglgård ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 45, 56 ja 57 kohta).

- 34 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että viimeksi mainittu säännös koskee todellisuudessa täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi suoritettavan suorien tukien vähennyksen kohdistamistapaa eikä tällaisen vähennyksen laskentasääntöjä (tuomio 25.7.2018, Teglgård ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 46 ja 58 kohta).
- 35 Kolmanneksi unionin tuomioistuin on katsonut, että tällaista sen käsiteltäväksi saatettujen oikeusääntöjen tulkintaa tukevat yhdenvertaisen kohtelun periaate, suhteellisuusperiaate ja oikeusvarmuuden periaate (tuomio 25.7.2018, Teglgård ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 47 kohta).
- 36 Unionin tuomioistuin on todennut ensimmäisestä näistä periaatteista, että käyttämällä suorien tukien vähentämisen laskentaperusteena sinä vuonna, jona täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättäminen tapahtuu, myönnettyjä tai myönnettäviä suorita tukia, voidaan välttää riski siitä, että tukien määrä, johon vähennystä sovelletaan, olisi selvästi suurempi kuin kyseisen vuoden tukien määrä, tai päinvastoin, että tehtävä vähennys olisi selvästi alhaisempi siinä tapauksessa, että suorien tukien määrä laskee tämän noudattamatta jättämisen tapahtumavuoden ja sen havaintovuoden välillä, millä voidaan taata yhdenvertainen kohtelu viljelijöiden välillä (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Teglgård ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 48 kohta).
- 37 Suhteellisuusperiaatteesta unionin tuomioistuin on todennut, että tätä periaatetta noudatetaan aina silloin, kun suorista tuista tehtävä vähennys tai peruutettava tuki lasketaan sen kalenterivuoden, jona täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättäminen tapahtuu, osalta myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien määrän perusteella, koska tällaiseen vähentämiseen tai peruuttamiseen johtaneen viljelijän menettelyn ja itse vähentämisen tai peruuttamisen välillä säilyy yhteys, ja näin laskettu vähentäminen tai peruuttaminen soveltuu asiaa koskevan unionin säännösten tavoitteen, joka on sanktioida täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättäminen, saavuttamiseen, eikä sillä ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi (ks. tuomio 25.7.2018, Teglgård ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 51 kohta).
- 38 Lopuksi unionin tuomioistuin on todennut oikeusvarmuuden periaatteesta, että jos suorista tuista tehtävän vähennyksen tai peruutetun tuen määrä lasketaan sen kalenterivuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien määrän perusteella, jona täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättäminen tapahtuu, riskiä siitä, että kyseiselle viljelijälle aiheutuvat taloudelliset seuraukset ovat vaikeasti ennakoitavissa, ei ole, koska aineellisten olosuhteiden, joiden nojalla mainitut tuet on myönnetty, mahdollisella muuttumisella sen jälkeen, kun tämä noudattamatta jättäminen on tapahtunut, ei ole vaikutusta hänen vastattavakseen tuleviin taloudellisiin seurauksiin (ks. tuomio 25.7.2018, Teglgård ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 53 kohta).

- 39 Toisekseen unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin oikeuden säännöksen tai määräyksen tulkinnassa on otettava huomioon paitsi sen sanamuoto, myös asiayhteys ja sillä lainsäädännöllä tavoitellut päämäärät, jonka osa säännös tai määräys on (tuomio 25.7.2018, Teglgaard et Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, EU:C:2018:597, 35 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 40 Ensinnäkin sekä asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan että 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuodosta on todettava, että niissä käytetään tämän asetuksen 91 artiklassa säädetyn hallinnollisen seuraamuksen osalta ilmaisua ”soveltaa” tai joissain kieliversioissa ilmaisua ”määrätä”. Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 61 kohdassa, kyse on laajamerkityksisestä ilmaisusta, joka voi yhtä lailla viitata seuraamuksen ”laskemiseen” kuin myös sen ”kohdistamiseen” unionin tuomioistuimen 25.7.2018 antamassa tuomiossa Teglgaard ja Fløjstrupgård (C-239/17, EU:C:2018:597, 46 kohta) tehdyn erottelun mukaisesti.
- 41 On todettava, että asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa viitataan suorien tukien vähentämisen tai epäämisen aiheuttavana tapahtumana siihen, että täydentävien ehtojen sääntöjä ei noudateta milloin tahansa tietyn kalenterivuoden, josta käytetään nimitystä ”kyseinen kalenterivuosi”, aikana, ja että sen sanamuoto on näin ollen hyvin samankaltainen kuin asetuksen N:o 73/2009 23 artiklan 1 kohdan, jonka tulkinnan mukaan täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen johdosta tehtävät suorien tukien vähennykset on laskettava sen kalenterivuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella, jona tämä noudattamatta jättäminen tapahtuu (tuomio 25.7.2018, Teglgaard ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 54–56 kohta).
- 42 Lisäksi, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 62 ja 63 kohdassa, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 608) liitteessä XI olevasta vastaavuustaulukosta ilmenee, että asetuksen N:o 73/2009 23 artikla korvattiin asetuksen N:o 1306/2013 23 artiklalla.
- 43 Lisäksi on todettava, että vastaavuustaulukosta ilmenee myös, että asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklalla korvattiin asetuksen N:o 73/2009 24 artikla, jonka otsikko on ”Tuen vähentämistä ja epäämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta” ja jossa säädetään muun muassa seikoista, jotka voivat vaikuttaa sovellettavien vähennysten prosenttimäärään.
- 44 Mikään asetuksen N:o 73/2009 24 artiklassa olevista säännöksistä ei kuitenkaan vastaa asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuotoa, joka on lähellä asetuksen N:o 73/2009 täytäntöönpanemiseksi annetun asetuksen N:o 1122/2009 70 artiklan 8 kohdan a alakohdan sanamuotoa, jossa säädettiin, että ”vähennysten soveltamiseksi vähennysprosenttia on sovellettava – suorien tukien kokonaismäärään, joka on myönnetty tai on myönnettävä asianomaiselle viljelijälle niiden tukihakemusten perusteella, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään kalenterivuonna, jona havainto tehtiin”.
- 45 Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että viimeksi mainittu säännös koskee todellisuudessa täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi suoritettavan suorien tukien vähennyksen kohdistamistapaa eikä tällaisen vähennyksen laskentasääntöjä (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Teglgaard ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 46 ja 58 kohta).

- 46 Sillä seikalla, että asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan otsikko on ”Hallinnollisen seuraamuksen laskeminen”, ei voi olla merkitystä, koska yhtäältä tämän artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta koskee todellisuudessa täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi suoritettavan suorien tukien vähentämisen kohdistamistapaa, ja toisaalta muut tämän 99 artiklan säännökset koskevat tiettyjä tällaisen seuraamuksen laskemista koskevia yksityiskohtia, kuten muun muassa enimmäisvähennyskertoimien vahvistamista, jos noudattamatta jättäminen johtuu 99 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitusta laiminlyönnistä tai toistuvasta noudattamatta jättämisestä.
- 47 Näin ollen asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuodoista ilmenee, että ensimmäinen näistä säännöksistä koskee tämän asetuksen 91 artiklassa säädetyn hallinnollisen seuraamuksen laskemista ja toinen tämän seuraamuksen kohdistamista.
- 48 Toiseksi asiayhteys, johon asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta kuuluu, vahvistaa, että tämä säännös koskee suorista tuista tehtävien vähennysten laskemista.
- 49 Useat asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan säännökset koskevat näin ollen sitä vuotta, jona täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättäminen tapahtuu. Yhtäältä tämän asetuksen 97 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä mainitaan, että jos henkilö, johon teko tai laiminlyönti on suoraan johdettavissa, on jättänyt tukihakemuksen tai maksupyynnön kyseisenä kalenterivuotena, hallinnollista seuraamusta sovelletaan mainitun asetuksen 92 artiklassa tarkoitettujen tukien kokonaismäärien perusteella, ja siinä muistutetaan tällä tavoin noudattamatta jättämisen tapahtumavuoden ja tukien, joiden perusteella hallinnollinen seuraamus on laskettu, eli niiden tukien, jotka vastaavat saman vuoden osalta tehtyjä tukihakemuksia, välisestä yhteydestä. Toisaalta saman asetuksen 97 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta hallinnollista seuraamusta tuensaaja- ja kalenterivuosi-kohtaisesti, jos seuraamus on suuruudeltaan 100 euroa tai vähemmän, mikä korostaa sääntöä, jonka mukaan hallinnollinen seuraamus lasketaan sen vuoden suorien tukien perusteella, jona noudattamatta jättäminen tapahtuu.
- 50 Kolmanneksi asetuksen N:o 1306/2013 tavoitteena on varmistaa suorien tukien ja täydentävien ehtojen sääntöjen välinen yhteys määräämällä, kuten kyseisen asetuksen johdanto-osan 53 perustelukappaleessa todetaan, vähentämään näitä tukia tai epäämään ne kokonaan tai osittain, jos sääntöjä ei noudateta. Tällainen yhteys aikaisemmassa lainsäädännössä on saanut unionin tuomioistuimen toteamaan, että kyseisten sääntöjen noudattamisen koko merkitys tulee esiin ainoastaan silloin, jos niiden rikkomisesta seuraava seuraamus johtaa sinä kalenterivuonna, jona sääntöjä rikottiin, myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien vähentämiseen tai perumiseen (tuomio 25.7.2018, Teglgaard ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 43 kohta).
- 51 Tätä päätelmää on sovellettava myös tulkittaessa asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa sekä täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa, jotta voidaan parhaiten varmistaa suorien tukien ja täydentävien ehtojen sääntöjen välinen yhteys, mutta myös yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen noudattaminen (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2018, Teglgaard ja Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, 47–52 kohta).

- 52 Asetuksen N:o 1306/2013 johdanto-osan 57 perustelukappaleessa tosin todetaan, että täydentäviä ehtoja koskevien sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrättävien seuraamusten on oltava tehokkaita ja varoittavia. Tällainen vaatimus on kuitenkin täysin kyseisessä asetuksessa säädetyn kaltaisen seuraamusjärjestelmän mukainen. Nimittäin yhtäältä seuraamuksen laskeminen suoritetaan mainitun asetuksen 97 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohdan mukaisesti sen vuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien perusteella, jona noudattamatta jättäminen tapahtuu, minkä avulla voidaan varmistaa yhteys viljelijän menettelyn ja seuraamuksen välillä ja näin ollen seuraamuksen oikeasuhteisuus, jota koskeva periaate mainitaan myös mainitussa 57 perustelukappaleessa. Toisaalta seuraamus kohdistetaan saman asetuksen 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan sen vuoden, jona noudattamatta jättäminen havaitaan, osalta myönnettyihin tai myönnettäviin suoriin tukiin, millä varmistetaan seuraamuksen tehokkuus ja varoittavuus, koska sitä sovelletaan viljelijälle kyseisenä vuonna maksettaviin tukiin ilman, että näiden tukien maksamismenettelystä erillinen menettely olisi tarpeen.
- 53 Neljänneksi on todettava, että kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 79–84 kohdassa, asetuksen N:o 1306/2013 antamiseen johtaneista valmisteluasiakirjoista ei ilmene sellaista seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että unionin lainsäätäjät olisi tahtonut hyväksyä säännön, jonka mukaan suorista tuista täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävät vähennykset olisi laskettava sen vuoden, jona noudattamatta jättäminen havaitaan, osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella.
- 54 Ensinnäkään missään asetuksen N:o 1306/2013 johdanto-osan perustelukappaleissa ei viitata tällaiseen tahtoon. Sitä vastoin sen 57 perustelukappaleessa mainitaan, että tässä asetuksessa on syytä ”yhtenäisyyden vuoksi – – yhdistää asiaa koskevat unionin säännökset yhteen säädökseen”, ja siinä tyydytään näin päinvastaisten viitteiden puuttuessa ainoastaan toistamaan aiemmasta säännöstöstä ilmenevä täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen seuraamusjärjestelmä sitä muuttamatta.
- 55 Lisäksi asetuksen N:o 1306/2013 valmisteluasiakirjoista ei ilmene, että – toisin kuin komissio väittää – unionin lainsäätäjän tarkoituksena olisi ollut vahvistaa sääntö, jonka mukaan suorista tuista täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävät vähennykset olisi laskettava sen vuoden, jona noudattamatta jättäminen havaitaan, osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella. Ei nimittäin voida millään perusteella katsoa, että asetusluonnoksen, josta on tullut asetus N:o 1306/2013, 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan sanamuodon muuttamisen, joka tehtiin komission ehdotuksesta, tarkoituksena olisi ollut muuttaa näiden vähennysten laskentasääntöä, sellaisena kuin se ilmeni asetuksesta N:o 73/2009 ja asetuksesta N:o 1122/2009.
- 56 Vaikka unionin tuomioistuimelle esitetyissä komission sisäisissä asiakirjoissa mainitaan kyseisen muutoksen perusteluna noudattamatta jättämisten havaintovuoden valitseminen mainittujen vähennysten laskemista varten sen vuoksi, että noudattamatta jättämisten tapahtumavuoden vahvistaminen on vaikeaa, on todettava, että kuten parlamentti ja neuvosto korostavat, missään julkaistujen valmisteluasiakirjojen katkelmassa ei viitata tällaiseen perusteluun.
- 57 Kolmanneksi on todettava erityisesti Alankomaiden ja Saksan hallitusten esittämästä perustelusta, jonka mukaan käytännön vaikeuksien vuoksi on tarpeen ottaa käyttöön yksinkertainen sääntö suorien tukien vähennysten laskemiseksi, toisin sanoen sääntö, joka perustuu täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisten havaintovuoteen, ettei se voi menestyä.

- 58 Yhtäältä jäsenvaltio ei voi vedota käytännön vaikeuksiin oikeuttaakseen täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen seuraamusjärjestelmää koskevien säännösten tulkinnan, joka olisi näiden säännösten sanamuodon vastainen (ks. soveltuvin osin tuomio 21.2.1991, Saksa v. komissio, C-28/89, EU:C:1991:67, 18 kohta ja tuomio 14.4.2005, Espanja v. komissio, C-468/02, ei julkaistu, EU:C:2005:221, 44 kohta).
- 59 Toisaalta sekä asetuksen N:o 1306/2013 johdanto-osan perustelukappaleiden että sen valmistelutöiden tarkastelusta ilmenee, että – kuten edellä 56 kohdassa on jo todettu – unionin lainsäätävä ei ole ottanut huomioon tällaisia vaikeuksia ennen kyseisen seuraamusjärjestelmän ja erityisesti asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan hyväksymistä.
- 60 Täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan tulkinnasta on todettava, että tämän säännöksen sanamuoto on olennaisilta osin sama kuin asetuksen N:o 1306/2013, jonka soveltamissäännöt vahvistetaan täytäntöönpanoasetuksessa N:o 809/2014, 99 artiklan 1 kohdan sanamuoto. Näin ollen edellä 24–59 kohdassa asetuksen N:o 1306/2013 99 artiklan 1 kohdasta esitetyt toteamukset ovat merkityksellisiä myös tulkittaessa täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa.
- 61 Esitettyyn kysymykseen on edellä esitetyillä perusteilla vastattava, että asetuksen N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että suoriin tukiin täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävät vähennykset on laskettava sen vuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella, jona tällainen noudattamatta jättäminen tapahtuu.

Oikeudenkäyntikulut

- 62 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 97 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja 99 artiklan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa ja asetuksen N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta 17.7.2014 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 73 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että suoriin tukiin täydentävien ehtojen sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävät vähennykset on laskettava sen vuoden osalta myönnettyjen tai myönnettävien tukien perusteella, jona tällainen noudattamatta jättäminen tapahtuu.

Allekirjoitukset